

cźlowek wumreł bje, a ƚo hiesczen ta pošljena
 krej sjeħo wutrobny wulaka bje: njetk sarža ta
 semja. Ton satošcł teje semje sarža, ƚsnamen-
 ju, so psches tu moź teje ƚmercže Jesuša schitko
 nute wordowacź dyrbi. Te stary ƚo rospukachu,
 ƚsnamenju, so sa tu krej Jesuša žana wutroba
 wjaze twerda doś; bycź nedyrbi, a dy by tesch
 twarda była jako staka, so wona tolla psches tu
 krej teħo Žehnečja dobyta wordowacź dyrbi.
 Ton sawiščł we templu rostorže ƚo, ƚsnamenju,
 so schitko schtoź tych cźlowekow wot Boha rošno.
 džjeli, precź sate je, a so njetk ƚojždemu rješch-
 nifej wotpuscžene bycź dyrbi, swočkrytem woble-
 cžom do teħo najšwecžischeħo sajinď; a psched ton
 nadny stoł stupicź. Wele rowom ƚo wotterwi-
 ču, a stajechu wele cźielow tych ƚwjatnych, ƚotši
 spachu, a buchu se žiwenjom napelneni, ƚsna-
 menju, so cži rješchnižy, ƚiž napschecžimo neste-
 je, tak jako telej cźiela jich wožiwenju napschecži-
 wo nastejachu, njetko wotteje ƚmercže Jesuša,
 nitscho druħe dacžakacź nimaju, Ĥacź žiwenje,
 lute wjerne wutrobne žiwenje sa ton cžas a sa tu
 wjecžnosź. Taklej bu ta žyła natura na jene
 džiwne waschnje nuta. A schto sta ƚo nebežach?
 Za duscha Jesuša bu tam powitana. Ton wu-
 moženy duch Jesuša bu tam wot jeho Wotža po-
 witany. Tejružy teħo Wotža bješchtaj wupsche.